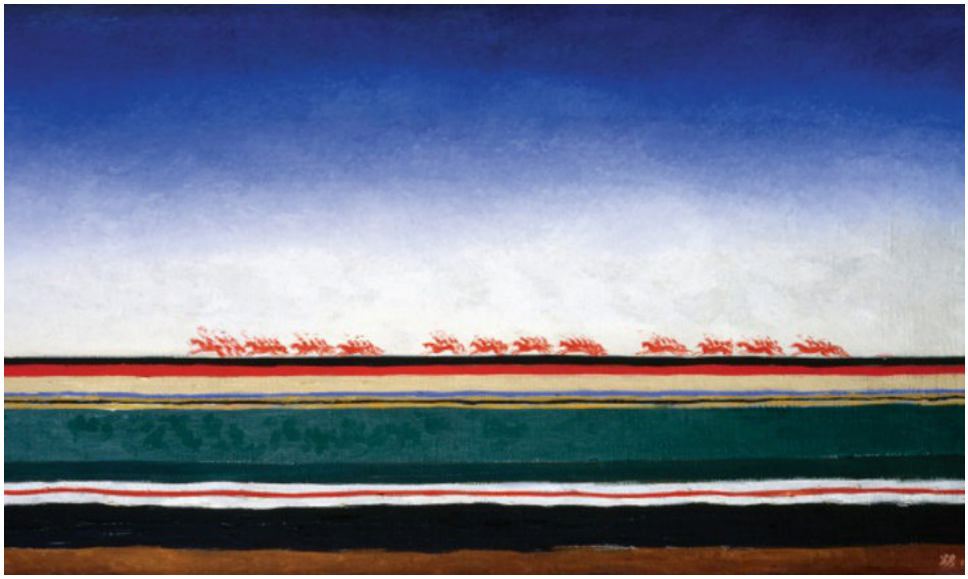
ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Επισημάνσεις και σχόλια (2) στις ΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑΛΟΓΟΥ για την ίδρυση πολιτικής κίνησης ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΝΩΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

> "Η ιστορική κρίση της ανθρωπότητας και η παγκόσμια πολιτική κατάσταση στο σύνολό της έχει αναχθεί σε κρίση σε κρίση της επαναστατικής ηγεσίας". (Λ. Τρότσκι)

Θοδωρής Μαράκης

Για την αναγκαιότητα του επαναστατικού μαζικού κόμματος

Επειδή τον τελευταίο καιρό "τα φαντάσματα που πλανώνται" έχουν έρθει στην επικαιρότητα, επιτρέπω στον εαυτό μου να ξεκινήσει αυτό το άρθρο με: Το φάντασμα του επαναστατικού κόμματος πλανάται διάχυτο σ' όλο το κείμενο "στις θέσεις διαλόγου για την ίδρυση πολιτικής κίνησης ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΕΑ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ", αλλά παραμένει φάντασμα χωρίς να πάρει σάρκα και οστά σε καμιά από τις παραγράφους του κειμένου!

Γιατί;

Γιατί το κείμενο είναι ενός μετώπου 5 οργανώσεων – ΕΝΩΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ – της

αντικαπιταλιστικής αριστεράς που όμως στοχεύει να γίνει “ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗ”, και όχι της επαναστατικής αριστεράς. Αυτή είναι η απάντηση! Και διερωτώμαι, είναι δυνατόν μια οργάνωση να θεωρείται αντικαπιταλιστική και στη συνέχεια ανατρεπτική αν δεν έχει σαν στόχο την ανατροπή του καπιταλισμού,τι στο διάολο αντικαπιταλιστική και ανατρεπτική θα είναι; Εγώ καταλαβαίνω ότι μια αντικαπιταλιστική και ανατρεπτική αριστερά δεν μπορεί παρά να εμφορείται από επαναστατικές ιδέες και να έχει **στόχο τη δημιουργία ενός μαζικού επαναστατικού κόμματος, όπου είναι ιστορικά αποδεδειγμένο ότι είναι το εργαλείο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής,** χωρίς αυτό το στόχο απλά δεν είναι, ούτε αντικαπιταλιστική, ούτε ανατρεπτική!

Είναι δυνατόν στη σημερινή εποχή των εκπληκτικών αυθόρμητων, ριζοσπαστικών κινημάτων να αποσιωπάται από την αντικαπιταλιστική αριστερά η αναγκαιότητα του επαναστατικού μαζικού κόμματος; Κάτι που χρειάζεται να υπενθυμίζουμε καθημερινά και αδιαλείπτως στην εργατική τάξη και τη νεολαία, γιατί είναι δική τους υπόθεση το χτίσιμο του. Κάθε αναγκαίακαι επιβεβλημένη ενωτική προσπάθεια στο χώρο της πολυδιασπασμένης αντικαπιταλιστικής αριστεράς, χρειάζεται να θεωρείται σαν ένα αποφασιστικό βήμα για το χτίσιμο του επαναστατικού κόμματος, αλλιώς “του διαόλου λειτουργούμε”!

Τώρα μέσα από ποιους δρόμους και σχηματισμούς θα συγκροτηθεί και μαζικοποιηθεί το επαναστατικό κόμμα μένει να το δούμε στην πορεία, αλλά θεωρώ ότι με τις συγκεκριμένες πολιτικές οργανώσεις, η αρχή για ένα τέτοιο στόχο είναι το **Ενωτικό Μέτωπο των Επαναστατικών Οργανώσεων** – χωρίς τις έχοντες σταλινική αναφορά οργανώσεις – **συγκροτημένες σε Ομοσπονδία.** Αλλά την άποψή μου θα την παρουσιάσω πιο αναλυτικά στο τέλος του άρθρου, εφόσον δεν ξεπεράσει τις 5 σελίδες!

Και ακούω να λένε: Η συνείδηση έχει υποχωρήσει. **Συμφωνώ!** Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να προσαρμόσουμε τις θέσεις και το πρόγραμμά μας στη “συνείδηση που καθυστερεί σε σχέση με την αντικειμενική πραγματικότητα”, όπως ακούραστα επαναλάμβαναν οι κλασικοί του μαρξισμού. Αυτό που επιβάλλεται να πράξουμε είναι να βρούμε το σωστό λεξιλόγιο για να παρουσιάσουμε το πρόγραμμά μας στις μάζες. Ωστόσο στο κάλεσμα για τη δημιουργία ενός μαζικού επαναστατικού κόμματος, θεωρώ ότι χρειάζεται να το φωνάζουμε **δυνατά και αποφασιστικά.** Οι εξεγέρσεις της νεολαίας δείχνουν ότι έλκεται από ότι ακούγεται επαναστατικό. Κι αυτό είναι ένα ακόμη καλό αντίδοτο στο δηλητήριο του φασισμού για τους νέους που τον ταυτίζουν με τον ανδρικό “τσαμπουκά” .

Δυο λόγια για τα μέτωπα και τη σημασία της πολιτικής

Επικροτώ το εγχείρημα των 5 οργανώσεων και εν πολλοίς και εν ολίγοις συμμετέχω. Μια και έχει ως στόχο την δημιουργία “Μιας Νέας Ενωτικής Ανατρεπτικής Αριστεράς” – η έμφαση στο ενωτική. Ωστόσο συμμετέχω δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση **σιωπή για να μη διαταραχτεί η ενότητα, το αντίθετο αν έχουμε κάτι καλό να πούμε που θα κάνει πιο στέρεη και αποτελεσματική, σε σχέση με το συμφέρον του εργατικού κινήματος, την ενότητα οφείλουμε να το πούμε και μάλιστα δημόσια** – το δημόσια ισχύει μόνο για τα μέτωπα.

Γι αυτό σαν παλιός θα γράψω τα παρακάτω για υπενθύμιση των παλιών και ενδεχομένως για ενημέρωση των νέων.

Η ενότητα, ή όπως έχει πολιτογραφηθεί **Ενιαίο Μέτωπο (ΕΜ)** είναι πάρα πολύ σημαντικό ζήτημα για τους αγώνες του εργατικού – λαϊκού κινήματος, ωστόσο **δεν είναι το άπαν, αυτό που κάνει την ενότητα χρήσιμη για τη νικηφόρα έκβαση των αγώνων ΕΙΝΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΟΥ ΤΟ ΚΑΤΕΥΘΥΝΕΙ.**

Και πάμε σε συγκεκριμένα ιστορικά παραδείγματα:

Η ενότητα σε ΕΑΜ – ΕΛΑΣ δεν εμπόδισε το να παραδώσουν την εξουσία και τα όπλα στη Βάρκιζα. Από την άλλη η άρνηση του Άρη να τα παραδώσει επειδή δεν βρήκε απήχηση και συσπείρωση στη πλειοψηφία των Εαμιτών – Ελασιτών τον οδήγησε σε απομόνωση και στο θάνατο!

Η ενότητα στα Λαϊκά Μέτωπα σε Ισπανία και στη Χιλή δεν εμπόδισαν τη σφαγή των αγωνιστών και την άνοδο στην εξουσία του Φράνκο και του Πινοσέτ αντίστοιχα για πολλές δεκαετίες!

Τα συνδικάτα είναι η στοιχειώδης μορφή ΕΜ, ενότητας και το Σοβιέτ η πιο ανώτερη. Όμως τα συνδικάτα σήμερα στη χώρα μας – όχι όλα ευτυχώς – έχοντας κυριαρχηθεί από ηγεσίες πολιτικά συμβιβασμένες – κοινωνικοί εταίρες – με την άρχουσα τάξη η πιο πολιτικά από τον “αστικό”- επιτρέψτε μου να πω – ρεφορμισμό, έχουν απαξιωθεί και οι εργάτες απέχουν. Γιατί οι εργάτες αγαπούν και χρησιμοποιούν τα σωστά εργαλεία, τα σκάρτα τα παραμερίζουν. **Έχει σημασία λοιπόν η πολιτική.**

Τα Σοβιέτ τα γέννησε το αυθόρμητο επαναστατικό κίνημα του 1905 δεν ήταν στο πρόγραμμα ούτε και των μπολσεβίκων και έκφρασαν την ενότητα των εργαζομένων στο ύψιστο βαθμό της, γιατί το 1917 έγιναν το βασικό εργαλείο για την κατάληψη της εξουσίας

από την εργατική τάξη και τους συμμάχους της. Ωστόσο αυτό έγινε δυνατό γιατί στα Σοβιέτ κυριάρχησαν οι μπολσεβίκοι. **Ένα επαναστατικό κόμμα που εκπαιδεύτηκε στις αρχές του επαναστατικού μαρξισμού.** Όσο σ' αυτά κυριαρχούσαν οι μενσεβίκοι και σοσιαλεπαναστάτες υποστήριζαν την αμυνίτικη πολιτική της λαϊκομετωπικής κυβέρνησης Κερένσκι. Και όταν "θεού θέλοντος " κυριάρχησε στην ΕΣΣΔ η σταλινική γραφειοκρατία, έγιναν παραρτήματα της!

Γράφοντας αυτά δεν αναζήτησα αναλογίες και ομοιότητες, απλά με αυτά τα δυνατά παραδείγματα ΄θέλω να τονίσω τη σημασία της πολιτικής στο μέτωπο που φιλοδοξεί – και σωστά- να δημιουργήσει ένα "διακριτό αριστερό πόλο" αορίστου διαρκείας. Τώρα αν κάποιοι με πούνε παλιομοδίτη ή ακόμη και σεχταριστή δεν πρόκειται ειλικρινά να παρεξηγηθώ! Γιατί με το τρέξε-τρέξε καμιά φορά ξεχνάμε τα βασικά. Χρειάζεται πού και πού να σταματάμε και να σκεφτόμαστε.

Το φάντασμα του επαναστατικού κόμματος στο κείμενο

Τα παραδείγματα στις θέσεις είναι πολλά, από όπου βγαίνει η αναγκαιότητα του στόχου για ένα επαναστατικό κόμμα, αλλά για την οικονομία του άρθρου θα παρουσιάσω τα πιο ενδεικτικά:

> 1."Με τις πολιτικές θέσεις που παρουσιάζουμε, η Πρωτοβουλία για μια Νέα Ενωτική και Ανατρεπτική Αριστερά επιδιώκει να μετασχηματιστεί σε Πολιτική Κίνηση για να συμβάλει στην αναγκαία γενικότερη ανασυγκρότηση της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Για τη δημιουργία ενός νέου, διακριτού αριστερού πόλου διαλόγου και κοινής δράσης που θα συνδυάζει ένα πολιτικό πρόγραμμα ρήξεων με το κεφάλαιο και τον ιμπεριαλισμό, **με μια μαζική ενωτική πολιτική εργατικών, λαϊκών και δημοκρατικών κατακτήσεων.** Θέλουμε να συμβάλουμε στην **αντιστροφή του ιστορικού βέλους που οδήγησε στη μνημονιακή δεκαετία και στην επταετία Μητσοτάκη, στην κυριαρχία της Δεξιάς και στη μεγάλη άνοδο της Ακροδεξιάς, στον αστικό αντεργατικό και αντιλαϊκό ρεβανσισμό."**

Για να πραγματοποιηθούν αυτά που έχω υπογραμμίσει θέλουν ναι ή όχι ένα κόμμα και μάλιστα επαναστατικό; Ασφαλώς ναι! Όπου το κάλεσμά του για το ΕΜ θα βρει απήχηση, αν όχι στην ηγεσία του ΚΚΕ, στα μέλη του οπωσδήποτε γιατί τότε θα γίνει γεγονός το *"με μια*

μαζική ενωτική πολιτική”

> 42. “Εμπνεόμαστε από τις επαναστάσεις του 20ου αιώνα και από τα ριζοσπαστικά κινήματα του 21ου αιώνα. Αντιμετωπίζουμε κριτικά αυτά τα εγχειρήματα, επιδιώκουμε μια πλατιά και ουσιαστική συζήτηση σχετικά με τα αίτια που καθόρισαν τα όριά τους και **αναζητούμε τους επαναστατικούς δρόμους του μέλλοντος για τη σοσιαλιστική και κομμουνιστική προοπτική, με βάση τη διεκδίκηση της εργατικής εξουσίας και της εργατικής δημοκρατίας. Είμαστε με την κοινωνική επανάσταση** όχι από ιδεολογική εμμονή, αλλά από την ιστορική γνώση ότι καμία άρχουσα τάξη δεν παρέδωσε οικειοθελώς τα κλειδιά των προνομίων της αυτο-μεταρρυθμιζόμενη και σεβόμενη τις δημοκρατικά εκφρασμένες αποφάσεις και επιδιώξεις της κοινωνικής πλειοψηφίας.”

Εγώ καταλαβαίνω ότι: **“τη σοσιαλιστική και κομμουνιστική προοπτική, με βάση τη διεκδίκηση της εργατικής εξουσίας και της εργατικής δημοκρατίας.” Και “την κοινωνική επανάσταση” μπορεί να την πραγματοποιήσει ένα Επαναστατικό Μαζικό Κόμμα.** Και αυτό ήταν αναγκαίο να το αναφέρει με έντονα γράμματα το κείμενο των θέσεων. Τα “από κάτω” και αυθόρμητα κινήματα έχουνε δείξει τα όριά τους.

> **43. “Κατανοούμε την επανάσταση ως διαδικασία που καθορίζεται από την κίνηση και την αυτενέργεια των μαζών,** που αμφισβητεί στην πράξη τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής, την οικονομία της αγοράς και το αστικό κράτος, **συγκροτώντας εναλλακτικά όργανα λαϊκής – εργατικής αντι-εξουσίας.** Που ανοίγει τον δρόμο για την πιο πλατιά δημοκρατία της εργατικής τάξης και των «από κάτω», για την ανατροπή της εκμετάλλευσης, της πατριαρχίας και της έμφυλης ανισοτιμίας, κάθε είδους ρατσισμού και εθνικισμού. Που βάζει τέλος στην καταστροφή του περιβάλλοντος στο όνομα της ανάπτυξης”.

Οι προαναφερόμενες παράγραφοι 42 και 43 των θέσεων, δημιουργούν σύγχυση όσο αφορά τις δυνατότητες της “αυτενέργειας των μαζών” και “των εναλλακτικών οργάνων λαϊκής – εργατικής αντι-εξουσίας” από τη στιγμή που δεν υπάρχει καμία αναφορά για την αναγκαιότητα του επαναστατικού κόμματος.

Για αυτό θα παραθέσω ένα ακόμη παλιομοδίτικο ιστορικό γεγονός, που αφορά την επανάσταση του 1918 στη Γερμανία. Η επανάσταση των εργατών και των στρατιωτών στη Γερμανία ήτανε όπως και κάθε επανάσταση ή εξέγερση "αυτενέργεια των μαζών" και σχηματίστηκαν "τα εναλλακτικά όργανα λαϊκής – εργατικής αντι-εξουσίας" **τα εργατικά συμβούλια,** που ήταν κάτι αντίστοιχο των Σοβιέτ, αλλά όπως οι σύντροφοι γνωρίζουν ηττήθηκε! Γιατί το επαναστατικό κόμμα – Σπαρτακιστές – ήταν εξαιρετικά αδύνατο και οι Γερμανοί Μενσεβίκοι πρόδωσαν την επανάσταση.

Τη σχέση ΄κόμματος μαζών μας τη δίνει ένα εξαιρετικό απόσπασμα ο Τρότσκι στο πρόλογο του έργου του, "Ιστορία της Ρώσικης Επανάστασης" αντιγράφω:

> **"Το πιο αδιαφιλονίκητο γνώρισμα της επανάστασης είναι η άμεση επέμβαση των μαζών στα ιστορικά γεγονότα. (….) τότε αυτές σπάνε τους φράκτες που τις χωρίζουν από τον πολιτικό στίβο, ανατρέπουν τους πατροπαράδοτους εκπροσώπους τους και μ' αυτή τους την επέμβαση, δημιουργούν το ξεκίνημα για ένα νέο καθεστώς.**
>
> **Οι μάζες δε ρίχνονται στην επανάσταση με ένα ολοέτοιμο σχέδιο κοινωνικής αλλαγής, μα με το στυφό αίσθημα ότι δεν μπορούν πια να υποφέρουν άλλο το παλιό καθεστώς.**
>
> **<u>Χωρίς διευθυντική οργάνωση η ενέργεια των μαζών θα διασκορπιζόταν όπως ο ατμός που δεν είνα κλεισμένος μέσα σ' ένα κύλινδρο με έμβολο. Ωστόσο η κίνηση δεν προέρχεται από τον κύλινδρο ούτε από το έμβολο, μα από τον ατμό".</u>** (Εκδόσεος Αλλαγή τ 1ος σελ 9,10,11 υπογρ. Δική μου)

«Η Κομμούνα του Παρισιού», θα γράψει επίσης ο Λεόν Τρότσκι,

> «υπήρξε η πρώτη –αδύναμη ακόμα– ιστορική προσπάθεια κυριαρχίας της εργατικής τάξης. Με σεβασμό θυμόμαστε την Κομμούνα, πέρα από την υπερβολικά περιορισμένη εμπειρία της, την ανωριμότητα των αγωνιστών της, τη σύγχυση του προγράμματος της, την απουσία ενότητας των ηγετών της, την έλλειψη αποφασιστικότητας στα σχέδιά της, τον απελπιστικό πανικό των εκτελεστικών της οργάνων, και την τρομερή συμφορά που μοιραία έφεραν όλα αυτά».

Μα οι εργάτες του Παρισιού δεν δίστασαν –*«έκαναν την έφοδο τους ενάντια στον ουρανό»* όπως χαρακτηριστικά τόνισε ο Καρλ Μαρξ.”

Επίσης διαβάζουμε:

> **“2. Εδώ και σχεδόν μισό αιώνα, παρότι η ταξική πάλη, διεθνώς,** εξελίσσεται και μερικές φορές παράγει πολύ σημαντικά έως και δυνητικά επαναστατικά γεγονότα, δεν έχουν υπάρξει επαναστατικά παραδείγματα με αντικαπιταλιστικό σοσιαλιστικό προσανατολισμό, ούτε και υποδείγματα αριστερών κυβερνήσεων που να ανέτρεψαν τον ταξικό συσχετισμό ή ακόμα περισσότερο τον καπιταλισμό”.

Η άποψή μου

Γιατί απουσίαζε το Επαναστατικό Μαζικό Κόμμα

Θα μου πουν ότι: Η Ενωτική Πρωτοβουλία και η μελλούμενη Πολιτική Κίνηση, δεν θεωρούν ότι είναι το έμβρυο του Επαναστατικού Κόμματος, ούτε τόχουνε στα σχέδια τους. Εντάξει! Αλλά οι θέσεις με τα παραπάνω παραδείγματα που παρέθεσα το υπονοούν χωρίς να το αναφέρουν. Γι αυτό και η κριτική μου.

Κριτική η οποία απορρέει από την άποψή μου ότι σήμερα και στον λίγο χρόνο που μας επιβάλλουν οι παγκόσμιες εξελίξεις και οι προοπτικές τους και κύρια οι εξεγέρσεις και τα αυθόρμητα κινήματα της νεολαίας το πρωταρχικό καθήκον των οργανώσεων που έχουν αναφορά στην επανάσταση και την ανατροπή του καπιταλισμού, σήμερα **ο μεγάλος τους και άμεσος στόχος χρειάζεται να είναι το πως θα προχωρήσουν και μάλιστα με γρήγορο ρυθμό διαδικασίες που θα βάζουν τις βάσεις για τη συγκρότηση ενός Επαναστατικού Μαζικού Κόμματος.**

Χρειάζεται άμεσα να σπάσει ο συντηρητισμός και η ρουτίνα να βλέπουμε τον κόσμο να γυρίζει γύρω από την οργάνωσή μας τόσα με αυτό το χούι είναι καιρός να δοκιμάσουμε με τόλμη και κάποιον άλλο δρόμο! Τόσα χρόνια μ’ αυτό “βιολί” δεν έχουμε κάνει τίποτα σερνόμαστε πίσω από τα γεγονότα ανήμποροι να τα επηρεάσουμε – οι κάποιες μικρές επιτυχίες έγιναν μόνο και μόνο γιατί κινηθήκαμε ενωτικά. **Τέλος στον καιροσκοπισμό!**

Πώς κατά τη γνώμη μου χρειάζεται να προχωρήσουμε: Πριν απ’ όλα με τη συγκρότηση ενός

Ενωτικού Ομόσπονδου Μετώπου της Επαναστατικής Αριστεράς, όλων των υγιών οργανώσεων της – δεν συμπεριλαμβάνω σ' αυτές τις σταλινικές σέκτες μια και εκφράζουν ιδεολογικά το χθες που ηττήθηκε και μας έφερε την κατάρρευση του υπαρκτού "σοσιαλισμού" και την καπιταλιστική παλινόρθωση. Ωστόσο δεν τις αποκλείω από ένα μέτωπο δράσης.

Μέτωπο ταυτόχρονα ενότητας για δράση, αλλά και Μέτωπο ανασύνθεσης της πολυδιασπασμένης επαναστατικής – αντισταλινικής αριστεράς που θα βάζει τις βάσεις για το επαναστατικό κόμμα. Και με αυτή την έννοια υποστηρίζω κριτικά το στόχο της Ενωτικής Πρωτοβουλίας για την *"ανασυγκρότηση της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Για τη δημιουργία ενός νέου διακριτού αριστερού πόλου διαλόγου και κοινής δράσης"* **με την επιφύλαξη να μας ξεκαθαρίσει με ονοματεπώνυμα ποιες οργανώσεις η κόμματα περιλαμβάνει η ριζοσπαστική αριστερά από τη μια και ποια η αντικαπιταλιστική από την άλλη. Βαδίζοντας προς τη συνδιάσκεψη αυτοί οι ανώνυμοι γρίφοι ριζοσπαστική, αντικαπιταλιστική, ανατρεπτική και επαναστατική αριστερά όπως επίσης και το "δίπολο καιροσκοπισμού και σεχταρισμού" που μας οδήγησε στις ήττες, θα χαιρόμουν πολύ αν έπαιρναν συγκεκριμένο περιεχόμενο με αναφορά σε οργανώσεις ή κόμματα, μια και οι οργανώσεις και τα κόμματα εν Ελλάδι είναι συγκεκριμένα. ΑΥΤΌ ΘΑ ΒΟΗΘΟΎΣΕ ΠΟΛΥ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΤΙ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΦΤΙΑΞΕΙ Η ΕΝ ΠΡΩΤ ΚΑΙ ΜΕ ΠΟΙΟΥΣ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΠΟΘΕΤΗΘΟΎΜΕ ΑΝΑΛΟΓΑ!!**

Μέχρι να συμβεί αυτό εγώ θα συνεχίσω σ' αυτό το άρθρο την ολοκλήρωση της άποψής μου. Η μίξη *"ριζοσπαστικής και της αντικαπιταλιστικής"* στον *"διακριτό αριστερό πόλο"* παραπέμπει σε ένα μετωπικό πλατύ σχήμα ενότητας στη δράση και αυτό το θεωρώ πολύ καλό βήμα για την παρέμβαση με ενωτική εικόνα στο εργατικό – λαϊκό κίνημα και τη νεολαία. Ωστόσο σήμερα αυτό δεν αρκεί, χρειάζεται με τη διαδικασία του επείγοντος να γίνουν βήματα για να μπουν οι βάσεις για τη συγκρότηση επαναστατικού κόμματος. Και πιστεύω ότι προς αυτή την κατεύθυνση ο διακριτός πόλος – κατ' εμέ **Μέτωπο – χρειάζεται χωρίς να σπάσει το μέτωπο στη δράση με τη ριζοσπαστική και μόνο με την αντικαπιταλιστική να αποτελέσει πόλο διακριτό με κάλεσμα μόνο στην αντικαπιταλιστική – επαναστατική αριστερά, για ένα βήμα διαλόγου και δράσης προς το Επαναστατικό Κόμμα.**

Στο σημείο αυτό θέλω με τονισμό να υπενθυμίσω ότι: **Η ιστορία συγκρότησης των επαναστατικών κομμάτων είναι κύρια ιστορία ανασύνθεσης επαναστατικών οργανώσεων, ξεκινώντας από τη 1η Διεθνή και φτάνοντας μέχρι το Μπολσεβίκικο**

Κόμμα. Και το ΣΕΚΕ πρόγονος του ΚΚΕ συγκροτήθηκε από τρεις οργανώσεις. Μπορούμε και επιβάλλεται εδώ και τώρα να το επιχειρήσουμε!

Η γνώμη μου είναι ότι η ΕΝ ΠΡΩΤ πριν δημοσιεύσει τις θέσεις και το στόχο να μετασχηματιστεί σε Πολιτική Κίνηση όφειλε να καλέσει δημόσια σε διάλογο το με όλα του τα κουσούρια ενωτικό μέτωπο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και σε συντροφικό διάλογο να της επισημάνει την άποψή της για το πώς θα συμπορευθούν χωρίς ηγεμονισμούς και με δημοκρατία σε κοινό μέτωπο. Γιατί δύο διακριτοί πόλοι πάλι διαιωνίζουμε τη διάσπαση.

Η ΑΝΤΑΡΣΎΑ και ιδιαίτερα οι δύο βασικές συνιστώσες της Κομμουνιστική Απελευθέρωση και ΣΕΚ να εφαρμόσουν την απόφαση της πρόσφατης συνδιάσκεψης, για την τακτική λειτουργία των τοπικών οργανώσεων βάσης. Να αφήσουν τα ξεχωριστά μέτωπα τα αντιφασιστικά και αυτά σε νεολαία και όπου αλλού και να βρεθούμε όλοι σε **κοινά ενιαία ΜΈΤΩΠΑ ΑΝΤΑΡΣΥΑ.**

Θεωρώ ότι το **Ενωτικό Ομόσπονδο Μέτωπο της Επαναστατικής Αριστεράς χρειάζεται να προχωρήσει με τη ταμπέλα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.** Γιατί; Ένα προσωπικό παράδειγμα δίνει την απάντηση: Φίλοι, γνωστοί και συγγενείς μου λένε, λόγω της αριστερής μου φρασεολογίας: Είσαι ΚΚΕ; Όχι, πιο αριστερά! ΑΝΤΑΡΣΥΑ δηλαδή! Αυτό δείχνει ότι έχει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ κατοχυρωθεί σαν πολιτικός σχηματισμός σε πλατιά στρώματα μαζών και δεν χρειάζεται αυτό να το αλλάξουμε. Αυτό που χρειάζεται είναι **να αλλάξει ο τρόπος που λειτουργεί μέχρι σήμερα η ΑΝΤΑΡΣΥΑ για να προσελκύσει τις οργανώσεις της αντικαπιταλιστικής – επαναστατικής αριστεράς και τους ανένταχτους.**

Τώρα η ΕΝ ΠΡΩΤ είναι γεγονός ότι εξήγγειλε το μετασχηματισμό της σε Πολιτική Κίνηση, θεωρώ ότι με τη συγκρότησή της το πρώτο που χρειάζεται να κάνει είναι να καλέσει δημόσια την ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε διάλογο.

Τι σημαίνει η θέση μου **ΟΜΟΣΠΟΝΔΟ ΜΕΤΩΠΟ;** Ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ θα λειτουργεί περίπου όπως λειτουργεί μια συνδικαλιστική ομοσπονδία, ότι οι αποφάσεις θα παίρνονται με την πλειοψηφία των τριών πέμπτων π χ ότι θα είναι δυνατόν να σχηματίζονται μπλοκ οργανώσεων που θα προωθούν κοινές θέσεις. Για παράδειγμα οι 5 οργανώσεις της ΕΝ ΠΡΩΤ μπορούν ν λειτουργούν σαν τάση μέσα στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Γνωρίζω ότι η σημερινή ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν αποκλείει αυτό το ενδεχόμενο.

ΠΙΣΤΕΥΩ ΟΤΙ ΟΛΑ ΟΣΑ ΑΝΕΦΕΡΑ ΣΤΗΝ ΑΠΟΨΗ ΜΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΘΕΛΗΣΗ ΤΟΛΜΗ ΚΑΙ ΠΑΝΩ ΑΠ' ΟΛΑ ΝΑ ΒΑΛΟΥΜΕ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ

ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΛΑΪΚΟΎ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΜΠΡΟΣΤΆ ΜΑΣ

Ο δρόμος για τη συγκρότηση του επαναστατικού κόμματος θάναι δύσκολος και επίπονος και όχι ευθύγραμμος, σίγουρα, πολλοί είναι οι άγνωστοι παράγοντες, αλλά ας ξεκινήσουμε με τις υπαρκτές δυνάμεις και στην πορεία κάνουμε τις όποιες αναπροσαρμογές.

Ζούμε σε μία εποχή η οποία προσφέρει τεράστιες ευκαιρίες για τις επαναστατικές ιδέες με την έννοια ότι οι ιδέες αυτές είναι επίκαιρες όσο ποτέ. Την ίδια αυτή εποχή όμως η επαναστατική αριστερά αντιμετωπίζει μερικές από τις πιο μεγάλες δυσκολίες της ιστορίας της.

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΙΣ ΞΕΠΕΡΑΣΟΥΜΕ. Κατέθεσα μια άποψη, αν δεν συμφωνείτε καιρός να καταθέσετε την άποψή σας, στο τέλος θα συμφωνήσουμε.

Σημείωση: Οι υπογραμμίσεις στο κείμενο των θέσεων δικές μου